

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **M. M.**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5 T 111/2005, na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2008 v Bratislave o dovolaní obvineného M. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2 To 119/2006-179 z 11.decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného M. M. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 5 T 111/2005-130 z 11. mája 2006 bol obvinený M. M. uznaný za vinného z trestného činu vydierania podľa § 235 ods.1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zákona), na tom skutkovom základe, že

dňa 3. augusta 2004 v čase okolo 11.15 hod v Trenčíne, na ul. Š. v autoservise firmy A. bezdôvodne fyzicky napadol M. K., ktorý je automechanikom v autoservise firmy A., a to tak, že ho päťou pravej ruky udrel do oblasti tváre a vyhrážal sa mu zabitím, ak nenájde a nevráti jeho osobné motorové vozidlo zn. Š. O., EČ: I. X. A., na ktorom vykonával servisnú prehliadku a ktoré bolo dňa 3. augusta 2004 odcudzené.

Za to bol obvinenému M. M. podľa § 235 ods. 1, za použitia § 53 ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 20 000 Sk. Pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu prvostupňový súd stanovil obvinenému podľa § 54 ods. 3 Tr. zákona náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Poškodeného M. K. súd podľa § 229 ods. 1 zákona č.

141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) odkázal s jeho nárokom na náhradu Š. na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti výroku o vine ako aj výroku o treste vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Trenčín, podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený. Krajský súd v Trenčíne o tomto odvolaní obvineného rozhodol uznesením č.k. 2 To 119/2006-179 z 11.decembra 2007 tak, že podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného M. M. zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený M. M. prostredníctvom obhajkyne dovolanie. Tento mimoriadny opravný prostriedok obvinený založil na dovolacích dôvodoch uvedených v ustanovení § 371 ods.1 písm. c/ a i/ zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok (ďalej len Tr. por.) t.j., že zásadne bolo porušené právo obvineného na obhajobu a že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. t.j., že zásadne bolo porušené právo obvineného na obhajobu, obvinený nachádzal v tom, že podľa jeho názoru sa odvolací súd adekvátne a preskúmateľne nevysporiadal s jeho právne relevantnou argumentáciou, a tým porušil jeho právo na podanie odvolania.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por. t.j., že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia obvinený videl v tom, že s poukazom na rozpory v jednotlivých výpovediach poškodeného o hrozbe násilím ako formálneho znaku trestného činu vydierania ako aj rozpory medzi výpoveďami poškodeného a svedkov K., S. a Ing. J. M., nebolo hodnoverne preukázané použitie násilia alebo hrozba násilím ako formálny znak skutkovej podstaty trestného činu vydierania. V ostatnej časti svojho dovolania obvinený poukázal na to, že na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2007 pred odvolacím súdom zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla v konečnom návrhu odvolaniu obvineného vyhovieť, zatiaľ

čo v odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu je ako konečný návrh zástupkyne krajskej prokuratúry uvedené, že navrhla odvolanie zamietnuť.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len Najvyšší súd) ako dovolací súd vyslovil, že uznesením odvolacieho súdu ako aj konaním ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech obvineného a zrušil uznesenie odvolacieho súdu a rozsudok prvostupňového súdu a zároveň prikázal, aby okresný súd trestnú vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa na podklade výzvy prvostupňového súdu vyjadril poškodený, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že dovolacie dôvody tak ako sú uvedené obvineným nie sú dané, a že napadnuté rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie pokladá za zákonné a spravodlivé. Okresná prokuratúra sa k dovolaniu obvineného nevyjadrila.

Najvyšší súd ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písmeno i/ Tr. por. je daný vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom aplikovaní iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietat' právne resp. hmotnoprávne vady, ale nie je možné účinne namietat' vady skutkové t.j. nie je prípustné namietat', že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne alebo neúplne. Prostredníctvom dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku je prípustné namietat', že skutok, tak ako bol v základnom konaní zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako určitý trestný čin, napriek tomu, že ide o iný trestný čin alebo, že sa vôbec nejedná o trestný čin. Dovolací dôvod spočívajúci v namietaní nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, je koncipovaný tak, že prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu, nie je možné namietat' správnosť a úplnosť vykonaného dokazovania, správnosť hodnotenia dôkazov a správnosť,

a úplnosť zistenia skutku v prechádzajúcom konaní. Najvyšší súd ako súd dovolací nie je preto oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku súdmi prvého a druhého stupňa, naopak je povinný vychádzať z tohto zistenia skutku a až v nadväznosti na zistenie skutku súdmi prvého a druhého stupňa zvažovať právne posúdenie skutku. Z vyššie uvedeného okrem iného vyplýva, že dovolací súd rámci dovolacieho konania uskutočňovaného podľa § 368 a nasl. Tr. por., nie je tretím stupňom sústavy súdov, ale musí vychádzať zo skutkového stavu, tak ako bol skutok zistený v priebehu trestného konania súdmi prvého a druhého stupňa a vyjadrený predovšetkým v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku.

Námietky obvineného, že v jednotlivých výpovediach poškodeného a medzi výpoveďami poškodeného a svedkov K., S. a Ing. J. M. sú rozpory, a preto nemalo byť preukázané použitie násilia alebo hrozby násilím ako formálneho znaku trestného činu, sú námietkami poukazujúcimi na skutkové vady, ktorými obvinený napádal správnosť hodnotenia dôkazov súdmi prvého a druhého stupňa. Ako z vyššie uvedeného vyplýva dovolací súd v rámci dovolacieho konania nie je treťou súdnou inštanciou, a nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku, a ani nemôže skúmať správnosť hodnotenia dôkazov súdmi prvého a druhého stupňa, a preto týmito námietkami obvinený zjavne nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písmeno i/ Tr. por. Prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu je prípustné namietať vady právne, ale nie je prípustné namietať vady skutkové t.j. nie je možné úspešne namietať správnosť hodnotenia dôkazov, tak ako vo svojom dovolaní namietal obvinený.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písmeno c/ Tr. por. je daný najmä vtedy, ak zásadným spôsobom bolo porušené niektoré z práv obvineného priznaných mu Trestným poriadkom a slúžiacich účelu jeho obhajoby voči vznesenému obvineniu a obžalobe zo spáchania určitého trestného činu.

Námietky obvineného, že jeho právo na obhajobu malo byť zásadne porušené tým, že odvolací súd sa adekvátne a preskúmateľne nevysporiadal s právne relevantnou argumentáciou obvineného sú neopodstatnené z toho dôvodu, že odvolací súd naopak v odôvodnení svojho rozsudku sa s tvrdeniami obhajoby riadne vysporiadal. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku výslovne uviedol „že neuveril obhajobe obžalovaného, že poškodený K. sa udrél sám“ pričom z ďalšieho kontextu odôvodnenia vyplýva, že sa vysporiadal

so znaleckými závermi troch súdnych znalcov, pričom tvrdenia obhajoby o udretí sa samotným poškodeným mal za vyvrátené znaleckým posudkom MUDr. S. a podporené výpoveďou poškodeného, ktorú súd považoval za vierohodnú. Z vyššie uvedených dôvodov sa dovolací súd nestotožnil s tvrdením obvineného, že odvolací súd sa riadne nevysporiadal s jeho obhajobnou argumentáciou a rovnako sa nestotožnil s tým, že v základnom konaní došlo na podklade namietaných chýb k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu. Zároveň dovolací súd dodáva, že nedošlo k porušeniu práva obvineného podať odvolanie tak ako mylne v dovolaní uviedol, pretože samotné odvolacie konanie sa na podklade práve jeho odvolania uskutočnilo.

V časti svojho dovolania v ktorej obvinený poukázal na to že, na verejnom zasadnutí konanom 11. decembra 2007 pred odvolacím súdom zástupkyňa krajskej prokuratúry ako konečný návrh navrhla odvolaniu obvineného vyhovieť (č. l. 152), zatiaľ čo v odôvodnení uznesenia č.k. 2 To 119/2006-179 odvolacieho súdu je ako konečný návrh zástupkyne krajskej prokuratúry uvedené, že navrhla odvolanie zamietnuť, je na mieste dať obvinenému za pravdu, ale zároveň je namieste uviesť, že tento rozpor o podobe konečného návrhu prokuratúry k odvolaniu obvineného nenapĺňa žiaden z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods.1 zákona č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Na základe vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd ako dovolací súd dospel k záveru, že prostredníctvom jednotlivých namietaných chýb neboli naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/, a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolanie obvineného M. M. odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 25.novembra 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková